

SUMARUL ÎNDRUMARULUI CONDUCĂTORULUI
PE PROBLEME DE BUNĂSTARE

SĂ ASIGURĂM STRICTUL NECESAR ÎN FELUL DOMNULUI:

Adevăratul obiectiv pe termen lung al Planului de bunăstare este acela de a clădi caracterul membrilor Bisericii, donatori și destinatari, salvând tot ceea ce este mai delicat înăuntrul lor și înflorind și rodind bogățiile latente ale spiritului, lucruri care, de altfel, reprezintă misiunea, scopul și motivul pentru care această Biserică există.

J. Reuben Clark Jr., întâlnire specială a președinților de țarăș, 2 octombrie 1936

SĂ ASIGURĂM STRICTUL NECESAR ÎN FELUL DOMNULUI:

Scopul serviciilor de bunăstare ale Bisericii este de a-i ajuta pe membrii Bisericii să se poată bizui pe forțele proprii, să aibă grijă de cei săraci și nevoiași și să le slujească celorlalți.

Cuprins

Responsabilitățile membrilor	1
Responsabilitățile președintelui de țarăș	4
Responsabilitățile episcopului	4
Principii elementare de bunăstare pentru a oferi asistență . . .	5
Resursele Bisericii disponibile pentru a-i ajuta pe cei săraci . .	5
Resursele din afara Bisericii disponibile pentru a-i ajuta pe cei săraci	8

Marcu 12:41-44

RESPONSABILITĂȚILE MEMBRILOR

Conducătorii preoției și conducătoarele Societății de Alinare ar trebui să-i ajute pe membri să-și înțeleagă responsabilitățile pe care le au față de ei înșiși, față de familiile lor și față de alții.

SĂ ASIGURĂM STRICTUL NECESAR PENTRU NOI ÎNȘINE ȘI PENTRU FAMILIILE NOASTRE

Membrii Bisericii sunt responsabili pentru bunăstarea lor spirituală și materială. Binecuvântați cu libertatea de a alege, ei au privilegiul de a-și alege singuri drumul în viață, de a-și rezolva singuri problemele și de a se strădui să ajungă să se bizuie pe forțele proprii. Membrii fac aceasta sub îndrumarea Domnului și prin munca mâinilor lor.

COMPONENTE ALE BIZUIRII PE FORȚELE PROPRII

Bizuirea pe forțele proprii este capacitatea, angajamentul și efortul de a asigura strictul necesar pentru dumneavoastră și pentru familia dumneavoastră. Pe măsură ce membrii se bizuie din ce în ce mai mult pe forțele proprii, ei pot, de asemenea, să le slujească și să poarte de grijă altora.

Atunci când membrii Bisericii fac tot ce le stă în putință pentru a-și asigura strictul necesar, dar tot nu reușesc să facă acest lucru, ei ar trebui să ceară în primul rând ajutor din partea familiilor lor. Atunci când acest lucru nu este îndeajuns, Biserica este pregătită să vină în ajutor.

Unele aspecte în care membrii ar trebui să ajungă să se bizuie pe forțele proprii sunt subliniate mai jos și la pagina 2.

Educația. Educația poate îmbogăți, înnobila și poate oferi cunoaștere care duce spre o viață mai fericită. Membrii ar trebui să studieze scripturile și alte cărți bune, să-și îmbunătățească abilitatea de a citi, a scrie și a face calcule aritmetice elementare și să dobândească îndeletniciri utile pentru un loc de muncă.

Sănătatea. Domnul le-a poruncit membrilor să aibă grijă de mintea și trupul lor. Ei ar trebui să păstreze Cuvântul de înțelepciune, să mănânce alimente hrănitoare, să facă mișcare în mod regulat și să se odihnească suficient de mult. Ar trebui să evite substanțele sau obiceiurile care le afectează trupul sau mintea și care pot duce la dependență. Ar trebui să fie curați și igienici și să capete îngrijiri medicale și dentare adecvate. Ar trebui, de asemenea, să-și creeze relații bune cu membrii familiei și cu alții.

Locul de muncă. Munca este fundamentul pe care se află bizuirea pe forțele proprii și bunăstarea temporară. Membrii ar trebui să se pregătească pentru și să aleagă cu atenție o ocupație potrivită sau o afacere proprie care să asigure strictul necesar pentru nevoile lor și ale familiilor lor. Ei ar trebui să capete îndemânare în slujbele lor, să fie sârguincioși și demni de încredere și să ofere o muncă cinstită pentru plata și beneficiile pe care le primesc.

Provizii. Pentru a putea avea grijă de ei înșiși și de familiile lor, membrii ar trebui:

- să-și facă provizii de alimente care fac parte din regimul lor obișnuit și care să fie suficiente pentru trei luni;
- să depoziteze apă potabilă pentru situația în care apa este poluată sau oprită;
- să strângă, treptat, o rezervă de alimente pe termen lung care să întrețină viața.

Vezi Pregătiți tot ceea ce este necesar: proviziile de alimente ale familiei, 3 (articolul 04008).

Finanțe. Pentru a deveni independenți din punct de vedere financiar, membrii ar trebui:

- să plătească zeciuiala și celelalte daruri;
- să evite datoriile inutile;
- să folosească un buget și să trăiască conform planului acestuia;
- să-și creeze, în mod treptat, o rezervă financiară economisind câte puțin în mod regulat;
- să-și învețe membrii familiei principii de administrare financiară.

Vezi Pregătiți tot ceea ce este necesar: finanțele familiei, 3 (articolul 04007).

Tăria spirituală. Spiritualitatea este esențială pentru bunăstarea

temporală și eternă a unei persoane. Membrii Bisericii ar trebui să-și exercite credința în Tatăl Ceresc și Isus Hristos, să păstreze poruncile lui Dumnezeu, să se roage zilnic, să studieze scripturile și învățăturile profeților din zilele din urmă, să fie prezenți la adunările Bisericii și să slujească în chemări și desemnări în cadrul Bisericii.

GRIJA FAȚĂ DE ALȚII

În timpul slujirii Sale pe pământ, Salvatorul a mers printre cei săraci, suferinzi și îndurerăți, slujindu-le după cum erau nevoile lor și binecuvântându-i cu vindecare și speranță. El i-a învățat pe ucenicii Săi să facă la fel. Ajutarea celor în suferință este o trăsătură esențială a ucenicilor lui Isus Hristos (vezi Ioan 13:35).

În zilele noastre, Domnul a poruncit din nou poporului Său să aibă grijă de cei săraci și de cei nevoiași. El a spus: „Iată, Eu vă spun vouă că trebuie să-i vizitați pe săraci și pe cei nevoiași și să le aduceți alinare” (D&L 44:6). Membrii Bisericii sunt încurajați să ofere slujire personală plină de compasiune celor aflați în nevoie. Ei ar trebui „să se angajeze cu sârguință într-o cauză bună”, slujind fără să li se ceară sau fără să li se poruncească (vezi D&L 58:26–27).

Domnul a descris modul Său de a avea grijă de cei săraci și de cei nevoiași. El i-a învățat pe sfinți: „Dați din bunurile voastre săracilor... și ele vor fi date episcopului... [și] trebuie ținut[e] în magazia Mea, pentru a fi distribuit[e] săracilor și celor în nevoie” (D&L 42:31, 34).

Domnul a explicat, mai departe, că aceste donații ar trebui să includă și talentele membrilor. Aceste talente trebuie să fie „puse în magazia Domnului... fiecare om căutând ceea ce este bun pentru aproapele său și făcând toate lucrurile cu ochiul îndreptat numai către slava lui Dumnezeu” (D&L 82:18–19).

Magazia Domnului nu se limitează la o clădire folosită pentru a împărți hrană celor săraci. Aceasta include dăruirea plină de credință a timpului, talentelor, compasiunii, materialelor și mijloacelor financiare ale membrilor credincioși, încredințate episcopului pentru a avea grijă de cei săraci și de cei în nevoie. Așadar, magazia Domnului există în fiecare episcopie. Episcopul este administratorul magaziei Domnului.

RESPONSABILITĂȚILE PREȘEDINTELUI DE ȚĂRUȘ

Președinția de țăruș se asigură că episcopii înțeleg principiile bunăstării și că își îndeplinesc chemarea divină de a-i căuta și de a avea grijă de cei săraci. Președintele de țăruș ține consilii cu episcopii și verifică donațiile de post și cheltuielile.

Președinția de țăruș poate fi desemnată să cheme conducători ai preoției care să se ocupe de acțiuni de bunăstare cum ar fi magazia episcopului sau un centru de resurse pentru angajare.

Președinții de țăruș participă la adunări de coordonare ale consiliului pentru a primi instruire în diverse aspecte privind Biserica, inclusiv principii și îndatoriri cu privire la bunăstare. În cadrul acestor adunări, conducătorii se

gândesc la moduri de a înlesni bizuirea pe forțele proprii, grija pentru cei aflați în nevoie și de a încuraja donarea darului de post.

Președinții de țăruș coordonează, de asemenea, bunăstarea la nivel de mai mulți țăruși și eforturile de răspuns în caz de urgență.

RESPONSABILITĂȚILE EPISCOPULUI

Episcopul are o îndatorire divină de a-i căuta și de a avea grijă de cei săraci (vezi D&L 84:112). El conduce munca de bunăstare în cadrul episcopiei. Țelul său este de a-i ajuta pe membri să se ajute singuri și să ajungă să se bizuie pe forțele proprii. (În cazul ramurilor, președintele de ramură are aceleași responsabilități cu privire la bunăstare.)

Episcopul se întâlnește cu membrii aflați la nevoie și revede cum poate să ofere cea mai bună asistență și să-i ajute să se ajute pe ei înșiși.

Episcopii sunt binecuvântați cu darul discernământului pentru a înțelege cum să-i ajute cel mai bine pe cei aflați în nevoie. Fiecare situație în parte este diferită și necesită inspirație. Conducătorii de Spirit și de principii esențiale ale bunăstării descrise în această secțiune, episcopul hotărăște cui să ofere ajutor, cât de mult să ofere și pentru cât timp.

În general, un episcop oferă ajutor numai membrilor care locuiesc, în prezent, în limitele proprii ale episcopiei. Rar, episcopul, îndrumat de Spirit, poate ajuta persoane care nu sunt membre ale Bisericii.

Episcopul păstrează confidențialele nevoile de bunăstare ale membrilor. El împărtășește numai informațiile care sunt necesare conducătorilor preoției, conducătorilor Societății de Alinare sau altora care oferă ajutor.

Episcopii care sunt îngrijorați de fraudă sau abuzul în ceea ce privește bunăstarea pot suna la linia de asistență pentru episcopi (1-801-240-7887) sau la biroul zonal. Atunci când episcopul nu cunoaște un anumit membru, el trebuie să-l contacteze pe fostul episcop al membrului respectiv înainte de a-i oferi ajutor de bunăstare.

PRINCIPII ELEMENTARE DE BUNĂSTARE PENTRU A OFERI ASISTENȚĂ

Episcopul ar trebui să fie îndrumat de următoarele principii

esențiale ale bunăstării atunci când are grijă de cei săraci și de cei aflați în nevoie:

- **Să-i caute pe cei săraci.** Nu este suficient să oferi ajutor numai atunci când îți se cere. Episcopul ar trebui să încurajeze conducătorii preoției și ai Societății de Alinare, alături de învățătorii de acasă și de învățătoarele vizitatoare, să ajute să găsească membrii care au nevoie de ajutor.
- **Să promoveze responsabilitatea personală.** Episcopul trece în revistă, alături de membri, ce resurse și eforturi pot oferi aceștia și familiile lor pentru a se îngriji de nevoile lor.
- **Susțineți viața, nu stilul de viață.** Episcopul oferă ajutor pentru necesități elementare de susținere a vieții. El nu oferă ajutor pentru menținerea unui standard înalt de viață.
- **Oferiți produse de primă necesitate înaintea banilor.** Când este posibil, episcopul le oferă membrilor produse de primă necesitate în loc de a le oferi bani sau de a le plăti facturile. Acolo unde nu sunt disponibile magazinele ale episcopilor, darurile de post pot fi folosite pentru a cumpăra produse de primă necesitate.
- **Oferiți posibilități de a lucra.** Episcopii le cer celor care primesc ajutor să muncească pentru ceea ce primesc, pe măsura capacităților lor. Episcopii

*Sub îndrumarea episcopului, consiliul episcopiei
ajută la rezolvarea nevoilor de bunăstare.*

predau despre importanța muncii și oferă sarcini de lucru semnificative. Consiliul episcopiei întocmește și menține o listă semnificativă de oportunități de lucru.

RESURSELE BISERICII DISPONIBILE PENTRU A-I AJUTA PE CEI SĂRACI

CONSILIUL EPISCOPIEI

Membrii consiliului episcopiei, în special cvorumurile preoției și Societatea de Alinare, îl ajută pe episcop să întâmpine nevoile de bunăstare ale membrilor. Acești conducători sunt ajutați de învățătorii de acasă, de învățătoarele vizitatoare și de alții care au îndemânări deosebite.

După cum este necesar, problemele confidențiale pot fi discutate

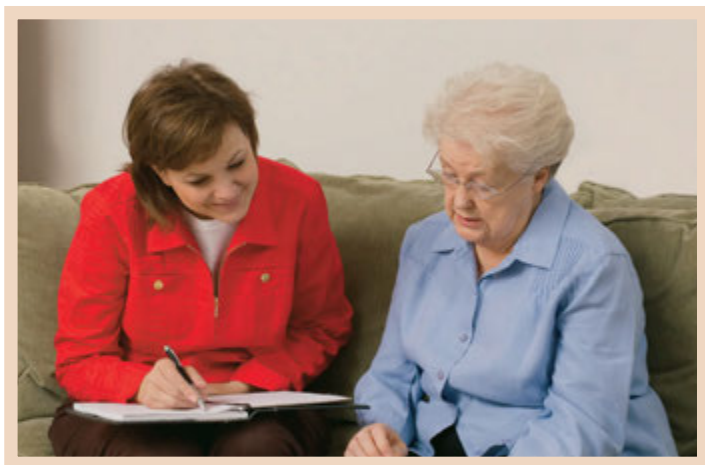
în cadrul întâlnirii comitetului executiv al preoției, președinția Societății de Alinare fiind invitată să participe.

CVORUMURILE PREOȚIEI ȘI SOCIETATEA DE ALINARE

Bunăstarea este centrală în rolul cvorumurilor preoției și al Societății de Alinare. Ar trebui să se discute despre aceasta în mod regulat în întâlnirile președinției. Sub îndrumarea episcopului, cvorumurile preoției și Societatea de Alinare îi ajută pe membri să găsească soluții pentru necesitățile de bunăstare și să se bizuie pe forțele proprii.

PREȘEDINTA SOCIETĂȚII DE ALINARE

Pe lângă îndatoririle sale de bunăstare descrise în paragrafele de mai sus, președinta Societății

Atunci când este cazul, episcopul o desemnează pe președinta Societății de Alinare a episcopiei să viziteze membri pentru a evalua nevoile lor și pentru a ajuta la determinarea asistenței care trebuie oferită.

de Alinare îl ajută pe episcop, în mod normal, vizitându-i pe membrii care au nevoie de ajutor în ceea ce privește bunăstarea. Ea îi ajută să evalueze necesitățile lor și îi sugerează episcopului ce ajutor să ofere. Pentru a-i ajuta, episcopul și președinta Societății de Alinare pot folosi formularul de Analiză a nevoilor și resurselor (articolul 32290).

SPECIALIȘTII EPISCOPIEI PE PROBLEME DE BUNĂSTARE

Episcopatul poate chema un specialist pe probleme de angajare și alți specialiști pe probleme de bunăstare. Acești specialiști trebuie să fie membri ai episcopiei care să-i ajute pe alți membri ai episcopiei cu privire la găsirea unui loc de muncă, la educație și instruire, la alimentație și igienă, la Fondul Permanent pentru

Educație, la provizii, sănătate, finanțele familiei și alte aspecte de bunăstare.

DONAȚIILE DE POST ȘI ZECUIALA

Domnul a stabilit legea zecuielii și legea postului care include donațiile de post pentru a binecuvânta poporul Său (vezi Isaia 58:6–12; Maleahi 3:8–12). Donațiile de post sunt folosite în întregime pentru a satisface nevoi ce țin de bunăstare.

Episcopul, cu ajutorul consiliului episcopiei, îi învață pe toți membrii despre importanța de a trăi conform acestor legi. El predă, de asemenea, despre promisiunile Domnului făcute celor care trăiesc conform acestor legi. Aceste promisiuni le includ pe acelea de a se simți mai aproape de Domnul și de a avea o dragoste mai mare pentru alții.

Domnul promite, de asemenea, o tărie spirituală mai mare, o stare materială mai bună și o dorință mai puternică de a sluji.

În unele zone ale lumii, magazinele episcopilor sunt disponibile pentru a oferi alimente și îmbrăcăminte. Acolo unde nu există magazinele ale episcopilor, donațiile de post sunt folosite pentru a oferi alimente și îmbrăcăminte. Ele sunt folosite, de asemenea, pentru adăpost, asistență medicală și alte tipuri de ajutor pentru protejarea și menținerea vieții.

Comitetul general de bunăstare al Bisericii stabilește suma maximă pe care un episcop o poate plăti pentru cheltuielile medicale ale unui membru nevoiaș fără autorizare suplimentară. Atunci când se folosesc donații de post, îngrijirile medicale ar trebui să fie primite într-un centru medical corespunzător din apropiere.

Nu se cere ca toate cheltuielile din donațiile de post să fie aproape egale cu contribuțiile la darurile de post.

Asistența de bunăstare este destinată membrilor Bisericii și fondurile provin, în general, din donațiile de post. Asistența umanitară a Bisericii este destinată tuturor oamenilor indiferent de credință și fondurile provin, în general, din donațiile umanitare.

RESURSELE DIN ȚĂRUȘ ȘI ALTE RESURSE ALE BISERICII

Episcopul poate face apel la specialiștii din cadrul țării, la

centrele Bisericii pentru ocuparea unui loc de muncă, la magazinele episcopilor, la Deseret Industries și Serviciile de asistență socială SZU pentru a-i ajuta, atunci când există resurse, pe membrii aflați la nevoie.

RESURSELE DIN AFARA BISERICII DISPONIBILE PENTRU A-I AJUTA PE CEI SĂRACI

Membrii pot alege să folosească resursele din cadrul comunității, inclusiv resursele guvernamentale, pentru a-și satisface nevoile de bază. Episcopul ar trebui să fie familiarizat cu aceste resurse. Acestea pot include:

- spitale, doctori sau alte surse de asistență medicală;
- instruirii profesionale și servicii pentru ocuparea de locuri de muncă;
- ajutoare pentru persoane cu dizabilități;
- consilieri profesionali sau angajați pe probleme sociale;
- servicii pentru tratamente anti-dependență.

Chiar și atunci când membrii Bisericii primesc asistență din partea unor surse din afara Bisericii, episcopul ar trebui să-i ajute să nu devină dependenți de aceste surse.

NOTE

NOTE

Matei 25:35–36, 40

Această broșură este un sumar al principiilor elementare de bunăstare și al elementelor de bizuire pe forțele proprii adresat conducătorilor preoției și conducătoarelor Societății de Alinare. Informații suplimentare se găsesc în *Providing in the Lord's Way: A Leader's Guide to Welfare*, disponibil prin Centrele de distribuire ale Bisericii. Vezi, de asemenea, providentliving.org.

Copertă: *Hristos vindecă bolnavul la scăldătoarea Betesda*, de Carl Heinrich Bloch, prin amabilitatea Muzeului de artă al Universității Brigham Young
Copertă față interior: *Hristos și tânărul bogat*, de Heinrich Hofmann, prin amabilitatea lui C. Harrison Conroy Co., Inc.
Prima pagină 1: *Bănuțul văduvei*, de Alexandre Bida. Pagina 1: Foto © Robert Casey
Copertă spate interior: *Toată cetatea era adunată*, de James Tissot

© 2008 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 12/08. Aprobarea traducerii: 12/08. Titlul original *Providing in the Lord's Way: Summary of a Leader's Guide to Welfare*. Romanian. 08257 171
Publicat de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Salt Lake City, Utah

Scopul nostru principal era să concepem... un sistem prin care să i se pună capăt blestemului leneviei, să fie abolite efectele negative ale compătimirii, și prin care independența, hărnicia, prosperitatea și respectul de sine să fie din nou restabilite printre oamenii noștri. Țelul Bisericii este de a-i ajuta pe oameni să se ajute pe ei înșiși. Munca trebuie să fie reîntronată ca principiu guvernant în viețile membrilor Bisericii noastre.

Prima Președinție, în Conference Report, oct. 1936, p. 3

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN

4 02082 57171 1

08257 171